

POZDRAVI NA XXXIX. TEOLOŠKO-PASTORALNOM TJEDNU
Zagreb, 26. siječnja 1999.

Msgr. Josip BOZANIĆ, nadbiskup zagrebački

Radostan sam što smo ponovno zajedno na Teološko-pastoralnom tjednu za svećenike u Zagrebu. Sve vas srdačno pozdravljam. Pozdravljam uzorite kardinale, preuzvišenog Apostolskog nuncija u Republici Hrvatskoj, oca nadbiskupe i biskupe, predstavnike sestrinskih kršćanskih crkvenih zajednica, poštovane ministre, braću svećenike, redovnike, redovnice i vjernike laike te cijenjene goste.

Zahvaljujem našem Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu što po 39. put organizira ovaj jedinstveni skup Crkve u hrvatskom narodu.

Budući da je ovo prvi Teološko-pastoralni tjedan nakon nezaboravnog drugog pohoda pape Ivana Pavla II. Hrvatskoj i beatifikacije kardinala Alojzija Stepinca, današnji prijedodnevni rad bit će posvećen tim povijesnim događajima za Katoličku crkvu u Hrvata.

Središnja tema ovog Tjedna je problematika pastorala braka i obitelji. Svi znamo da je obitelj danas u krizi, ali možda svi nisu na isti način uvjereni da budućnost i Crkve i naroda i svijeta ovisi o temeljitoj obnovi obiteljske zajednice.

»Kao što se ne može urediti kuća ako se prije ne uredi njezini temelji, tako se ne može urediti ni ljudsko društvo ako se ne uredi temelji na kojima ono počiva. Temelj na kojemu počiva narod i čovječanstvo je bez sumnje obitelj«, rekao je blaženi Alojzije Stepinac.

Obitelj je prvotno Božji dar, a zatim čovjekov zadatak. Bog, koji nas je stvorio na svoju sliku, nije nas obdario samo razumom i slobodnom voljom, nego nam je usadio i potrebu zajedništva i međusobnih odnosa, a to su darovi koji su konstitutivni u otajstvu Presvetoga Trojstva.

Potrebno je danas, kako to kaže papa Ivan Pavao II., otkriti Božji put u obitelji da bismo prihvatili poslanje što ga ima obitelj, ta temeljna zajednica ljudskog društva, koja je nezamjenjiva zajednica ljubavi (usp.: Angelus, 5. prosinca 1993.).

I dok izražavam želju da ovaj Teološko-pastoralni tjedan o problematici braka i obitelji bude za sve nas obogaćenje i da nam pruži korisna usmjerenja za naše pastoralno djelovanje, završavam ovaj pozdrav riječima našeg novog blaže-

nika kardinala Alojzija Stepinca: »Jake i sretne Hrvatske nema bez jakih, fizički i moralno zdravih i zadovoljnih hrvatskih obitelji. A tih opet neće biti bez čestitih moralno i fizički zdravih i sretnih pojedinaca, bez zdrave i valjane djece ... Kako god se danas više da nam manjka kruha, vjerujem da Hrvatska može smoći kruha za svu svoju djecu, samo ako bude u njoj poštenja i straha Božjega« (Benigar, str. 268).

Kard. Vinko PULJIĆ, nadbiskup vrhbosanski

Radujem se što ponovno mogu ovdje s vama doživjeti ovaj Svećenički tjedan. Evo, brojimo lijepe brojke – trideset i deveti Tjedan, pa na ovom Svećeničkom tjednu, upravo dok obrađujemo ovu tako vrijednu, lijepu i dragu temu, od srca želim sve pozdraviti: svoga brata kardinala Kuharića, braću u biskupstvu, braću svećenike, redovnike, redovnice, ljude od vlasti, apostolskoga nuncija posebno, a posebno želim pozdraviti i organizatore, domaćine i predavače.

Zadnjih godina doživljam da se predavači zaista zdušno spremaju pa očekujemo i ovaj put da ćemo doživjeti lijepa predavanja koja će nas obogatiti. Zato želim uspjeh ovome Svećeničkom tjednu i obogaćenje svima nama. Drago mi je što je gospodin dekan spomenuo jednu lijepu misao: Ako ikad, a ono danas Crkva treba biti Crkva, a obitelj je »kućna Crkva«, Crkva u malom. Ako ona bude zdrava, opća će Crkva imati ognjište iz kojeg će grijati čovječanstvo.

Zato želim da svi osjetimo zauzetost da ta Crkva u malome zasja u svom svjetlu, svjedočki i proročki, da svatko od nas osjeti zdušnu zauzetost da ta Crkva ispuni svoje poslanje u našem hrvatskom narodu, bez obzira na to na kojim prostorima živimo: i ovdje u Republici Hrvatskoj i svugdje odakle već tradicionalno dolazimo, gdje god živimo: u Bosni i Hercegovini, a i prognani u svijetu. Ne samo naša hrvatska obitelj nego svaka obitelj da doživi kako je zaista Crkva, Crkva u malome, Crkva puna onog Božjeg Duha, kvasac ovog svijeta. Zato iskreno sve pozdravljam i svim organizatorima, predavačima i domaćinu zahvaljujem i želim uspješan ovaj Svećenički tjedan.

Giulio EINAUDI, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj

Sono molto grato al signor Decano per questo invito sempre assai gradito di incontrarmi almeno una volta all'anno insieme a voi, cari sacerdoti e agenti della pastorale. Saluto di cuore gli eminentissimi signori Cardinali, gli eccellentissimi Arcivescovi. In modo particolare vorrei salutare il ministro Radić, che ancora sta in mezzo a noi e con il quale ho condiviso molte iniziative e molti incontri in favore della collaborazione tra il Governo croato e la Santa Sede. L'ultimo atto è stato la ratifica degli accordi in Vaticano per il quarto accordo sulle questioni economiche, e già in precedenza l'opera del Governo, la sua collaborazione si

era manifestata in forma molto attiva, una collaborazione molto apprezzata attraverso gli altri tre accordi nei quali appare anche trattata la questione del matrimonio.

Io vorrei questa mattina richiamare alla vostra attenzione soltanto molto brevemente due iniziative della Santa Sede che hanno relazione con la dottrina matrimoniale e l'assistenza alle persone della famiglia.

La prima iniziativa è simposio internazionale promosso dal Pontificio consiglio per la cultura, in preparazione al sinodo dei vescovi dell'Europa che si terrà in autunno sopra il tema »Gesù Cristo vivente nella sua Chiesa, sorgente di speranza per l'Europa«. Nella trattazione del problema grave sulle sfide al matrimonio di oggi, il simposio internazionale ha presentato il compito della famiglia come un compito di grande importanza, perché la famiglia, dice, »è cellula di amore e di culla della cristianità dell'Europa«. Una famiglia che ha tanti problemi, ma che, grazie a Dio, si sta riprendendo con le nuove iniziative. Tra i problemi più inquietanti appaiono i problemi della ricerca genetica, secondo una nuova prospettiva presentata dagli studiosi degli Stati Uniti, secondo i quali la generazione della vita potrebbe avvenire senza il concorso dell'uomo, soltanto attraverso la donna. Noi ci troviamo di fronte al progresso della scienza e della tecnica, ma anche di fronte a dei grossi problemi etici e giuridici. Questa nuova tecnica potrà scatenare magari le fantasie delle donne più femministe, potrebbe dare un primato alla donna sull'uomo, con delle enormi ripercussioni nella formazione della famiglia, che apparirebbe senza un padre. Naturalmente, noi affermiamo il progresso della donna. Io non voglio che voi pensiate che la Santa Sede abbia dei pregiudizi in favore del suo sviluppo, soltanto che il pensiero della Chiesa è che la vita è un dono di Dio, un dono sacro, inviolabile ed intangibile. È un soggetto, non un oggetto, la vita umana, della quale noi non possiamo disporre. Oggi si ha una rapidità del progresso tecnico, ma noi dobbiamo anche, e questo può anche entrare nella Settimana teologico-pastorale, che voi celebrate per la formulazione di sani principi e di leggi che regolano questa materia.

La seconda iniziativa, molto breve, è una pubblicazione che ho ricevuto ieri dal Pontificio consiglio per i laici, che riguarda la pastorale tra le persone anziane della famiglia. Voi sapete che le Nazioni Unite hanno dichiarato quest'anno l'Anno internazionale delle persone vecchie, persone anziane. È interessante notare in questo documento che adesso le età dell'uomo sono quattro, non più tre: la prima età, naturalmente, la seconda e la terza. Adesso questo documento dice che la terza età si è estesa fino a settantacinque anni, nella considerazione di persone anziane giovani. Dai settantacinque anni in avanti persone vecchie, vecchie. E il Pontificio consiglio chiede alla Chiesa di creare una pastorale per queste persone che nella società hanno una presenza sempre più importante e sempre più estesa. Fra cinquant'anni ci saranno più di cinque milioni di persone cente-

narie. Quindi, questa è una grande speranza per tutti noi, anche per voi giovani, perché potete anche invecchiare.

Io auguro alla vostra Settimana un pieno successo e sono convinto e compiaciuto della grande fedeltà che la scuola teologica di Croazia ha sempre dato alla dottrina ortodossa della Chiesa cattolica, in modo speciale alla fedeltà all'insegnamento del Santo Padre.

Vi voglio portare la benedizione del Santo Padre con l'augurio che questa Settimana continui la collaborazione non soltanto nell'ambiente ecclesiastico, ma anche nelle relazioni che il matrimonio ha con le autorità civili e con lo Stato. Puno hvala!

Prijevod pozdravnoga govora apostolskoga nuncija

Veoma sam zahvalan gospodinu dekanu na pozivu koji mi je uvijek osobito drag, jer se barem jedanput u godini mogu susresti s vama, dragi svećenici i pastoralni djelatnici. Srdačno pozdravljam uzoritu gospodu kardinale i preuzvišenu gospodu nadbiskupe. Na osobit način pozdravljam ministra Radića, koji je još uvijek s nama i s kojim sam dijelio mnoštvo inicijativa i susreta u prilog suradnje između hrvatske vlade i Svete Stolice. Posljednji je čin bilo potpisivanje četvrtoga ugovora u Vatikanu o gospodarskim pitanjima, a kojemu je prethodio rad Vlade, njezina suradnja, koja se očitovala veoma snažnom i djelatnom, cijeljena po ostalim trima ugovorima, u kojima se govori i o pitanju braka i obitelji.

Jutros bih vam nakratko želio skrenuti pozornost na dvije inicijative Svete Stolice koje se odnose na nauk o braku i brigu za osobe u obitelji. Prva je inicijativa međunarodni simpozij koji promiče Papinsko vijeće za kulturu, pripremajući biskupsku sinodu za Europu, koja će biti najesen na temu: *Isus Krist živ u Crkvi, vrelo nade za Europu*. U obrađivanju ove teške teme o izazovima današnjemu braku, međunarodni je simpozij predstavio zadaću obitelji kao zadaću od velike važnosti, jer je obitelj, kaže, »čelija ljubavi i kolijevka europskoga kršćanstva«. To je obitelj koja ima toliko teškoća, ali koja, zahvaljujući Bogu ponovno oživljuje i nudi nove inicijative. Među problemima koji najviše uznemiruju nalaze se oni iz područja genetičkih istraživanja. Riječ je o novom gledištu koje nude znanstvenici iz Sjedinjenih Američkih Država, prema kojima bi se rađanje ljudskoga života moglo događati bez sudjelovanja muškarca, samo po ženi. Nalazimo se pred napretkom znanosti i tehnike, ali i pred velikim etičkim pravnim problemima. Ta bi nova tehnika mogla pobuditi maštu feminističk usmjerenih žena, mogla bi dovesti do isticanja žene nad muškarcem, s golemim posljedicama u oblikovanju obitelji koja bi se našla bez oca. Naravno da mi potvrđujemo i da se zalažemo za napredak žene. Ne bih nipošto želio da mislite kako Sveta Stolica ima predrasuda u vezi s napretkom na tom području, samo što Crkva promiče misao kako je život Božji dar, sveti dar, nepovrediv i nedodir

ljiv. Ljudski je život subjekt, a ne objekt s kojim bismo mogli raspolagati. Danas smo svjedoci brzoga tehničkog napretka, ali i mi trebamo, a to može također ući u ovaj Teološko-pastoralni tjedan, formulirati zdrava načela koja vode i usmjeruju unutar ove materije.

Druga je inicijativa povezana s dokumentom koji sam jučer primio od Papinskoga vijeća za laike, a odnosi se na pastoral starih osoba u obitelji. Vi znate da su Ujedinjeni narodi ovu godinu proglasili Godinom starih. Zanimljivo je primijetiti da taj dokument govori kako danas više ne postoje tri životne dobi: prva, druga i treća dob. On kaže da se treća životna dob protegnula do sedamdeset i pet godina, smatrajući te osobe »mladim starcima«. Tek se od sedamdeset i pete godine nadalje ljudi smatraju uistinu starima. Papinsko vijeće stoga želi da Crkva izgradi pastoral za te osobe koje su u društvu sve prisutnije. Za pedeset godina u svijetu će biti više od pet milijuna stogodišnjaka. To je, dakle, velika nada za sve nas, i za vas mlade, jer ćete moći ostariti.

Želim vašemu Tjednu posvemašnji uspjeh i uvjeren sam i radostan zbog vjernosti koju je hrvatska teološka škola gajila prema pravovjernomu nauku Katoličke crkve, a osobito prema papinskomu nauku.

Želim vam prenijeti blagoslov Svetoga Oca, sa željom da ovaj Tjedan nastavi suradnju ne samo u crkvenomu ozračju već i u odnosima koje brak ima s građanskim vlastima i s državom. Puno hvala!

Msgr. Valter ŽUPAN, biskup krčki i predsjednik Vijeća za obitelj Hrvatske biskupske konferencije

Kao predsjednik Vijeća za obitelj Hrvatske biskupske konferencije, pozdravljam oce kardinale, nadbiskepe i biskepe; pozdravljam dekana Katoličkoga bogoslovnog fakulteta, profesore, organizatore i sve sudionike Tjedna.

Pozdravljam ovaj Tjedan i u ime četrdeset osam udruga i pokreta koji se diljem Hrvatske bave pastoralom obitelji ili promoviraju obiteljski život, te su pristali da Vijeće za obitelj koordinira njihov rad, a vjerujem da barem poneka udruga ima ovdje i svoje predstavnike. Zahvaljujem Fakultetu što je problematici pastoralu braka i obitelji posvetio ovaj Svećenički tjedan, jer je od svih puteva zemaljskoga života kojima se čovjek zaputio, obitelj prvi i najvažniji put, jedinstven i neponovljiv, kojemu čovjek ne može izbjeći.

Čovjek u obitelji ostvaruje vlastiti životni poziv. Taj najvažniji čovjekov životni put – obitelj – danas trpi od unutrašnjih napetosti, a često je podvrgnuta štetnim kulturalnim, socijalnim i ekonomskim uvjetima koji je potkopavaju. Potrebno je zato posvetiti svu brigu obitelji, tom »temelju na kojem počivaju narodi i čovječanstvo«, kako reče nadbiskup Štepinac na Drugom hrvatskom socijalnom tjednu, 1938. godine. Obitelj se danas stvarno nalazi u središtu velike borbe između dobra i zla, između ljubavi i onoga što je ljubavi protivno. Želim zato da

na ovom Tjednu sudionici prodube svoja saznanja o svim čimbenicima koji utječu na brak i obitelj, kako bismo bili sve više osposobljeni odgovoriti izazovima, te da po nama i drugi shvate kolika su dobra brak, obitelj i život, a koliku opasnost predstavlja nepoštivanje tih stvarnosti i podcjenjivanje vrhunskih vrednota koje utemeljuju obitelj i ljudsko dostojanstvo.

Želim da Bogoslovni fakultet svojim velikim potencijalom trajno i organizirano pridonosi formaciji pastoralnih djelatnika koji će vjerovati u Božju viziju i objavljeni plan s ljudima, biti sposobni osobnom vjerom i znanjem buditi kod ljudi vitalni instinkt koji niče iz vjere i uključivanja kršćana u stvaranje civilizacije ljubavi i života, nasuprot nizu simptoma civilizacije smrti i besmisla. Socijalni, psihološki, moralni, pravni, demagoški i svi drugi pristupi ovoj problematici tek s Božjeg stajališta dobivaju puni smisao.

Neka nas i ovaj Tjedan povede korak naprijed k ozračju poštovanja, dobrotog prijateljstva i stvarne pomoći obiteljima. Hvala.

Prof. dr. Branko JEREN, rektor Sveučilišta u Zagrebu

Posebno sam počašćen što vas mogu pozdraviti u ime jedne velike obitelji, obitelji mladih hrvatskih sveučilištaraca, studenata Sveučilišta u Zagrebu i u svoje osobno. Pozdravljam našeg dragog nadbiskupa, uzorite kardinale, sve oce biskupe i nadbiskupe i sve nazočne.

U današnje doba posvemašnje globalizacije, za jedan mali narod sveučilište ima jednu od najvažnijih uloga. I kako je kazao bl. Alojzije Stepinac, za to je potrebna moralno i fizički zdrava mladost, a te mladosti koja će znati povesti hrvatski narod putem napretka neće biti i nema je bez moralno i fizički zdrave obitelji. I zato od sveg srca zahvaljujem i našem fakultetu, Bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, ali i svima onima koji su Božjom providnošću odlučili da je ovo tema koja upravo danas treba zaokupiti našu pozornost. Zaista, istina je da je ne samo obitelj temelj svega nego je i ova tema temelj napretka koji mi trebamo, temelj obnove koja nam je potrebna, koju gotovo da nismo započeli.

S velikom radošću obraćam vam se danas kada ova tema počinje, a ujedno iskazujem žalost da sada, kad je veliki ispitni tjedan, neću moći više vremena provesti ovdje. Sigurno je da onaj utjecaj koji će ovaj pastoralni tjedan imati na sve nas, ne samo kršćane nego i na cjelokupnu »kršćansku« javnost, jest nešto što nam je toliko potrebno. Srdačno vas sve pozdravljam.

Jure RADIĆ, potpredsjednik i ministar u Vladi Republike Hrvatske

Uzoriti i preuzvišeni oci, drage sestre i braćo! Pozdravljam vas u ime hrvatskih državnih vlasti, u ime hrvatskoga predsjednika dr. Franje Tuđmana, Hrvat

ske Vlade i Sabora, radostan što vas vidim ovako brojne i poletne na početku ovog vašeg trideset i devetog tjedna.

Ovaj se Tjedan događa u potpuno slobodnoj hrvatskoj državi. Iza nas je i vrijeme mirne reintegracije hrvatskog Podunavlja, vrijeme rata, vrijeme razaranja, vrijeme zla, ali iza nas je također i četiri i po desetljeća neprirodnoga komunističkog sustava u našoj zemlji, iza nas je zapravo tisuću godina raznih hrvatskih nesloboda. I evo nas u osvit trećeg tisućljeća, tisućljeća u kojem je sve u našim rukama, u kojem o nama i ne treba i neće nitko drugi odlučivati. Dakle vrijeme u kojem su sve odluke pred nama i u nama i gdje se nalazimo pred izborom: s jedne strane civilizacija smrti, a s druge strane civilizacija života. I ako bih išta našem narodu pred tim trećim tisućljećem mogao dati ili postaviti kao moto, uzeo bih onu iz Biblije: »Život, dakle, biraj!« Jer život je budućnost. Sve drugo je laž. Sve što nudi suvremena civilizacija nije život, laž je. Civilizacija je noći, civilizacija je mržnje, civilizacija je koja opet vodi u rat.

Kad već živimo vrijeme obnove, živimo vrijeme preporoda. Zaludu će nam biti obnovljene kuće i izgrađene ceste i nove tvornice i rast standarda, ne budemo li imali jaku i čvrstu obitelj. A da bismo je imali, moramo svi skupa, i mi s državne strane i vi sa strane Crkve, raditi mnogo, raditi zajedno i puno više nego do sada, da bismo, evo, pomogli da obitelj ojača, usmjerena na prave vrijednosti.

Nakon sedam gladnih godina, poraznih za hrvatski narod, u kojima je više umrlo nego rođeno – razlika je veličina jednog grada od dvanaest tisuća stanovnika – evo, hvala Bogu, druga je već godina u kojoj se ponovno više rađa negoli umire. Nije to, kao što neki kažu, samo zato što su mnogi doselili u Hrvatsku, jer u Hrvatskoj je danas manje stanovnika, ukupno manje. Više je iselilo iz Hrvatske nego uselilo u Hrvatsku. Ukupno je znatno manje stanovnika negoli prije osam godina. Riječ je ipak o trećem djetetu. Na našu sreću prošla godina ima rođene treće djece za dvadeset posto više negoli prije osam godina, prije sedam, prije šest, prije pet godina. I zato ćemo s državne strane ustrajati u mjerama demografske obnove, u mjerama da pomognemo obiteljima koje se odluče imati više djece, da ih mognu imati. Nema u Europi druge zemlje, osim Hrvatske u kojoj žena koja nije radila, kad rodi treće dijete, dobiva tri godine plaću od države – samo zato što je rodila treće dijete. Hrvatska je jedina zemlja u Europi koja to ima.

Ovaj mjesec, upravo ovaj mjesec siječanj, jedna je prekretnica na tom polju. Možda mnogi od vas ne znaju. Donesen je zakon koji je stupio na snagu 1. siječnja o promjenama poreznog sustava, po kojem su znatne povlastice za obitelji s više djece. Reći ću vam to samo na jednom primjeru. Ako je roditelj, otac ili majka, koji ima petero djece u dvanaestom mjesecu imao plaću tri tisuće kuna, sad u siječnju imat će četiri i pol tisuće kuna. Samo zato što ima petero djece.

Onaj drugi koji nema djece, ostaje i dalje na tri tisuće kuna. Eto vidite, to je dio tih mjera koje domovina, koje narod u ovim teškim okolnostima, kad se moraju otklanjati posljedice rata, može korak po korak izdvajati da bi pomogao brojnim obiteljima. Mi ćemo ustrajati u tome iz dana u dan. Ovih će dana biti predložen Saboru i novi zakon o dječjem doplatku, u kojem dječji doplatok postaje pravo djeteta, ne obitelji, u kojem će na poseban način biti stimulirane brojne obitelji ili brojnije obitelji.

No, naravno, nije sve u toj materijalnoj strani. Ona je samo podloga, ona je samo jedan okvir da se život može događati, da život može postojati, ali na nama svima, i tu vas potičem i pozivam i s državne strane na suradnju. Iako je po svim našim zakonima, po Ustavu, pa i po ugovorima koje smo potpisali sa Svetom Stolicom, u punom smislu odvojen rad Crkve i države, pa tako i drugih vjerskih zajednica kojih su časní predstavnici ovdje nazočni, zajednički nam je rad na dobrobit istog čovjeka, na korist iste obitelji.

Zato želim svima vama skupa puno zdravlja i veselja. Želim da ovaj Tečaj, ovaj skup, bude prilog tome da naše obitelji u preporodnom vremenu ojačaju i budu, kao što je blaženi Alojzije Stepinac rekao, *pravi temelj i Crkve i nacije*. Zdravi i veseli bili!

Dr. Branko LOVREC, u ime Saveza baptističkih crkava

Ovo je posebna čast ukazana meni osobno, a i kao predstavniku baptističkih crkava u Hrvatskoj, da pozdravim uzorite kardinale, časne oce nadbiskupe, sve vas duhovne djelatnike u našoj zemlji, sa željom da zajedno pomognemo duhovnu obnovu ovog našeg naroda.

Već dvije tisuće godina odjekuje Isusova riječ: *Pasi ovce moje!* Na vama je, dragi moji duhovni oci, braćo i sestre, da ovce, janjad pa i ovnovi budu vođeni vašom rukom. Ima nekih koji su vrlo tvrdokorni. Ima mnogo onih koji još ne žele ući u tor, ali na vama je velika dužnost. To je snaga, ja bih rekao poput nuklearne energije, koja može preobraziti ovu našu zemlju, da postane sol zemlji i svjetlo svijetu. Mala smo zemlja, rekao je dr. Radić, ali zašto ne bismo bili svjetionik u mraku Europe, u mraku svijeta? Ja mislim da je na vama velika odgovornost, draga braćo, da kao pastiri pridonesete odgoju obitelji, da stvarno postanemo svjetionik u ovom našem svijetu koji nikako da se osvijetli.

Europa je, čini se, postala postkršćansko društvo. Hrvatska ne smije to postati. Ja mislim da je na nama, svima zajedno, ta važna uloga. Evo, upravo smc završili Molitvenu osminu (za jedinstvo kršćana) s vrlo dobrim rezultatima. Rekao bih da smo se duhovno obnovili, svi zajedno, i nemojmo ostati na tome Družimo se zajedno da pokažemo svijetu da i Hrvatska, kao kršćanska zemlja može svijetliti ovom svijetu i biti sol zemlje. Hvala lijepa.

Mr. Damir ŠPOLJARIC, u ime Evanđeoskog fakulteta u Osijeku

Uzoriti kardinali, časni nadbiskupi i biskupi, cijenjeni organizatori i sudionici, meni je izrazita čast i zadovoljstvo što mogu prenijeti srdačne želje za uspješan rad Trideset devetog pastoralnog tjedna u ime Evanđeoskog fakulteta u Osijeku i našega rektora dr. Petra Kuzmića. Vjerujem da će interdisciplinarno promišljanje tako važne teme pastorala obitelji, sada na pragu trećega tisućljeća, biti znakovit doprinos i našem društvu. Vjerujem da je naša želja, želja svih nas i molitva da sam Gospodin pomogne obiteljima, naročito u našoj lijepoj zemlji, da obitelji dođu još bliže Kristu i ozračju evanđelja. Hvala.

BRZOJAVI

Brzjav
Svetom Ocu
Ivanu Pavlu II.

Sveti Oče,

Tridesetdeveti teološko-pastoralni tjedan, koji organizira Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, okupio je oko 650 svećenika iz Hrvatske, te Bosne i Hercegovine. Ovogodišnja tema Tjedna je »Problematika pastorala braka i obitelji«. U previranjima tranzicijskog društva osjećamo potrebu i zadatak razmišljati o braku i obitelji kao temeljnim ustanovama Crkve i društva. Na najvećem godišnjem skupu svećenika u Hrvatskoj, želimo analizirati tradicionalne pastoralne modele i tražiti nove puteve pastoralno-teološkog djelovanja.

Zahvalni smo za Vaše svesrdno zauzimanje za svetost braka i obitelji, kao i za sve ono što kao vrhovni pastir činite za Crkvu i društvo u našoj domovini. S radošću i zahvalnošću sjećamo se Vašeg nezaboravnog drugog pohoda Hrvatskoj prošle godine, osobito Zagrebu, Mariji Bistrici, Splitu i Solinu. Kao svećenici, posebno smo Vam zahvalni za jedinstveni događaj proglašenja blaženim Alojzija kardinala Stepinca, našeg trajnog uzora.

Iskreni hvala za Vašu pastirsku zauzetost za naše vjernike i za sve ljude u Bosni i Hercegovini.

S izrazima dubokog poštovanja molimo Vaš apostolski blagoslov.

U Zagrebu 26. siječnja 1999.

*Msgr. Josip Bozanić
nadbiskup zagrebački*

Odgovor iz Državnog tajništva

Preuzvišeni gospodine!

Svetomu Ocu stiglo je pismo koje ste mu u ime sudionika Teološko-pastoralnoga tjedna, što ga je ovih dana po 39. put priredio Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, poslali u želji da ga upoznate s tim posebno značajnim skupom na kojem se okupilo oko 650 svećenika i dušobrižničkih djelatnika sa svih strana Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine te da još jedanput očitujete svoju sinovsku odanost Petrovu nasljedniku i svoju zahvalnost za njegov pastirski pohod Vašoj domovini i uzdignuće na čast oltara blaženoga Alojzija Stepinca, biskupa i mučenika, u listopadu prošle godine.

Vrhovni svećenik najljepše Vam zahvaljuje na tolikoj ljubaznosti i od srca želi da spomenuti Teološko-pastoralni tjedan, posvećen ženidbi i obitelji, znade u svjetlu riječi Božje i crkvenoga učiteljstva ispravno vrednovati stare i nove pothvate, koji nastoje dati nov poticaj jednomu od vrlo važnih područja dušobrižničke skrbi kao što su upravo priprava na ženidbu – sakrament koji odražava Stvoriteljevu volju – i obitelj – »kućna Crkva« i osnovna nezamjenjiva jezgra svakoga društva; dušobrižničke skrbi koja će ostati vjerna isitni o čovjeku i ženi te istodobno biti prilagođena našem vremenu i skladno uklopljena u toliko potrebnu cjelokupnu novu evangelizaciju.

Podsjećajući na ono što je u svezi s tim rekao u drugim zgodama, a posebno za vrijeme svojega nedavnog pastirskog pohoda Vašoj zemlji, Sveti Otac vrlo rado udjeljuje zamoljeni apostolski blagoslov Vama, prirediteljima i svim sudionicima Tjedna.

Priopćujući Vam ovo, najsrdačnije Vas pozdravljam.

Vašemu preuzvišenom gospodstvu odani u Kristu Isusu

† Giovanni Battista Re,
zamjenik

Brzjav Marijana Oblaka
nadbiskupa zadarskog u m.

Prečasni gospodine dekane!

Srdačno pozdravljam Vas, ugledne predavače i sve poštovane sudionike XXXIX. teološko-pastoralnog tjedna za svećenike, koji se održava u Zagrebu od 26. do 28. siječnja ove godine.

Želim i Svevišenjemu se molim da svojim blagoslovima i svjetlom Duha Svetoga okruni rad i zaključke i plodove Tjedna u tako važnoj i aktualnoj temi kao što su pastoral obitelji i braka.

S odanim poštovanjem

Marijan Oblak
nadbiskup zadarski u m.